

○ (๓๑)
คำพิพากษา



สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบธ ๒๕๑๓/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ ผบธ ๑๔๘/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพิจิตร

วันที่ ๒๓ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ความแพ่ง

ระหว่าง	{	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด	โจทก์
		นายชนพล พูลทรัพย์	ที่ ๑
		นายจำนอง พัสสร	ที่ ๒
			จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ (รถยนต์) ค้ำประกัน สิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน ๑๕๐,๖๑๖ บาท พร้อม

ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยทั้งสองขานโต้แย้งคำให้การ ศาลเห็นว่ากรณีเป็นหนี้เงินอันไม่อาจกำหนดจำนวนได้

โดยแน่นอน จึงให้สืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียว

พิเคราะห์แล้ว โจทก์มีนายเอกรัตน์ เพชรรัตน์ ผู้รับมอบอำนาจช่วงโจทก์และในฐานะ

ทนายโจทก์ เบิกความประกอบพยานเอกสาร ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เดิมจำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์

/คดีหมายเลข...



ค้นหมายเลขทะเบียน กท ๓๑๗๒ พิษณุโลก ไปจากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ในราคาเข้าซื้อ ๕๐๐,๗๐๐.๖๖ บาท ผ่อนชำระ ๗๒ งวด งวดละ ๖,๙๕๕ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกัน จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเข้าซื้อ ๒๗ งวด แล้วผิดนัดตั้งแต่งวดที่ ๒๘ ประจำวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นต้นมาติดต่อกัน เกินสามงวด ต่อมาธนาคารฯ ติดตามยึดรถยนต์ที่เข้าซื้อคืนได้ แล้วนำรถดังกล่าวออกประมูลขายแก่บุคคล ทั่วไปได้เงิน ๒๐๒,๐๐๐ บาท ซึ่งเมื่อนำไปหักกับค่าเข้าซื้อตามสัญญาแล้วยังขาดราคาค่าเข้าซื้อตามสัญญาอยู่ เป็นเงิน ๑๑๐,๙๑๖ บาท ต่อมาธนาคารฯ ได้โอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวที่มีต่อจำเลยทั้งสองให้แก่โจทก์และ โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องและแจ้งให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้แล้ว เห็นว่า สัญญาเข้าซื้อ รถยนต์เอกสารท้ายคำฟ้อง ข้อ ๑๑.๑ กำหนดว่า ผู้เข้าซื้อผิดนัดไม่ชำระค่าเข้าซื้อ ๓ งวดติดต่อกัน ธนาคาร จะบอกกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้เข้าซื้อชำระค่าเข้าซื้อที่ค้างชำระภายในเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ผู้เข้าซื้อได้รับหนังสือ หากผู้เข้าซื้อไม่ชำระค่าเข้าซื้อพร้อมภาษีมูลค่าเพิ่ม ค่าปรับ ค่าใช้จ่าย และเงินอื่นใดที่ ต้องชำระจนครบจำนวนทัน ณ วันชำระ ให้ถือว่าธนาคารมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ แม้โจทก์จะนำสืบว่า เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเข้าซื้อ ธนาคารฯ ได้ส่งหนังสือบอกกล่าวให้จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้และบอก เลิกสัญญา ฉบับลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ โดยระบุให้จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ต่อธนาคารฯ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับหนังสือหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวจำเลยเพิกเฉย ธนาคารฯ ขอถือเอาหนังสือฉบับดังกล่าว



เป็นการแสดงเจตนาบอกเลิกสัญญาที่ตาม แต่โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมาแสดงหรือนำสืบให้เห็นว่าหนังสือดังกล่าวได้ส่งไปถึงจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่เท่าใด และล่วงพ้นกำหนดเวลา ๓๐ วัน ตามหนังสือดังกล่าวแล้ว จำเลยที่ ๑ ไม่ชำระหนี้ การที่ธนาคารฯ ติดตามยึดรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนได้เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงฟังไม่ได้ว่าธนาคารฯ ยึดรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนเมื่อครบกำหนดเวลาตามหนังสือดังกล่าว สัญญาเช่าซื้อจึงยังไม่เลิกกันโดยอาศัยข้อตกลงที่ระบุไว้ในสัญญาเช่าซื้อ แต่เป็นกรณีที่ธนาคารฯ เข้าครอบครองหรือยึดรถยนต์คืนจากจำเลยที่ ๑ ในขณะที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อระหว่างที่สัญญายังไม่เลิกกันเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ได้แย่งยึดค้ำประกันการกระทำของธนาคารฯ กระทั่งธนาคารฯ นำรถยนต์ออกประมูลขายแก่บุคคลอื่น ตามพฤติการณ์ย่อมถือว่าธนาคารฯ กับจำเลยที่ ๑ ต่างสมควรใจที่จะเลิกสัญญาต่อกันโดยปริยายนับแต่วันยึดรถ เมื่อสัญญาเช่าซื้อสิ้นสุดลงในวันยึดรถคืนเช่นนี้ คู่สัญญาจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ ธนาคารฯ และจำเลยที่ ๑ จึงไม่มีสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาเช่าซื้อต่อไป เมื่อโจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยทั้งสองจากธนาคารฯ จึงต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ โจทก์จะฟ้องเรียกค่าขาดราคาตามสัญญาเช่าซื้อและค่าว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนจากจำเลยทั้งสองโดยอาศัยสัญญาเช่าซื้อซึ่งระงับไปแล้วไม่ได้ อย่างไรก็ตามการที่จำเลยที่ ๑ ยังครอบครองใช้รถยนต์ที่เช่าซื้อนับแต่วันผิดนัดจนถึงวันที่ธนาคารฯ



ยึดรถคันที่เช่าซื้อกลับคืน โจทก์ยอมเรียกค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แต่ที่โจทก์คิดค่าเสียหายส่วนนี้เป็นเวลา ๑๐๙ วัน ในอัตราวันละ ๓๐๐ บาท โดยอ้างว่าเป็นอัตราที่โจทก์อาจนำรถออกให้เช่าได้นั้น โจทก์นำสืบโดยไม่มีหลักฐานมาสนับสนุนให้เห็นว่าจะนำไปให้บุคคลใดเช่าที่จะได้ค่าเช่าในอัตราดังกล่าวจริงหรือไม่ เห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้ให้วันละ ๗๐ บาท นับแต่วันผิดนัดถึงวันที่ธนาคารฯ ยึดรถยนต์ที่เช่าซื้อกลับคืนเป็นเงิน ๗,๖๓๐ บาท ส่วนดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ที่โจทก์ขอ นั้น เมื่อค่าขาดประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินเป็นหนี้เงิน โจทก์จึงมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง สำหรับจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกัน เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นลูกหนี้ชั้นต้นผิดนัดชำระหนี้แล้ว จำเลยที่ ๒ ต้องรับผิดชอบชำระหนี้ดังกล่าวต่อโจทก์ด้วย แต่โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวแจ้งให้จำเลยที่ ๒ ทราบถึงการผิดนัดของจำเลยที่ ๑ เกินกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ ย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังเมื่อพ้นกำหนดเวลาหกสิบวัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง ดังนั้น หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์ โจทก์คงมีสิทธิเรียกให้จำเลยที่ ๒ รับผิดชอบค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์ได้เพียงหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดเท่านั้น

/พิพากษา...



๕

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๗,๖๓๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ วรรคสอง บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒ ชำระแก่โจทก์แทนเป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ขณะคดีส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นายวัฒนศักดิ์ สุรสอน

